

Ազգ

Azg

Ձեռն գետրգյանի դաժանորդ խնդրել է ազատ արձակել նրան

ՆՅՈՒ ՅՈՐԸ, 22 ԱՅՏՄԱՐԻ, ԱՐՄԵՆԴՐԵՍ: «Մահվան բժիշկ» Ձեռն գետրգյանի դաժանորդ Մայր Մորգանորդ երրորդ անգամ դիմել է ԱՄՆ-ի Միջիգան նահանգի նահանգապետին, խնդրելով ներել իր դաժանորդական կամ կրճատել վերջինիս ազատարկման ժամկետը:

Ձեռն գետրգյանին կարող է ներում շնորհվել 2007 թվականից ոչ շուտ, բայց դաժանորդական է, որ 77-ամյա բժիշկը, որը օգնել է կյանքից հեռանալ մոտ 130 մարդու,

հազիվ թե բանձնում դիմանա եւս 2 տարի, քանի որ առաջարկում է մի շարք հիվանդություններով:

Նահանգապետ Ջեյմս Գրանոլդը, ըստ «Ասոսիեյթեդ Պրես»-ի, նախկինում ասել է, որ չի կրճատելու Ձեռն գետրգյանին վաղաժամկետ ազատելու հարցը: Նա մերժել է դաժանորդական նախկին երկու դիմումները:

Ավստրալիայի որոշ երկրներում էֆթանազիան կյանքից ինքնակամ հեռանալուն նման է, թույլատրված է:

Յոնա Մեցգեր. «Տրեաներից բացի չկա մեկ այլ ժողովուրդ, որ կհասկանա հայերի ցավը»

Իսրայելի գլխավոր ռաբբիի պատվիրակությունը արեւելյան ծաղկեպսակի դրեգ Ծիծեռնակաբերդի բարձրագույն

ԹԱՅՈՒՆ ՆԱՄԱՐՅԱՆ

Իսրայելի գլխավոր ռաբբի Յոնա Մեցգերը երեկ Հայոց ցեղասպանության թանգարանի հուշահամաժամանակում գրեց, որ հրեաներից բացի չկա մեկ այլ ժողովուրդ, որ կհասկանա հայերի ցավը. «Ես առաջինը եմ իմ հոգեւոր եւ կրօնական համեմատությունը հայ ժողովրդի ողբերգությանը, բյուրավոր հայերին, ովքեր սղանվեցին հայ լիճներու դաժանորդ: Ես ձեզ հետ սղան եմ ձեր հարազատների եւ մեր ծավալների համար: Թող սղանվածների հոգիներն օգնեն Հայաստանի եւ սփյուռքի հայերին»:

Ամենայն հայոց հայրաժեռ Գարեգին Երկրորդ եւ Իսրայելի գլխավոր ռաբբին երեկ ծաղկեպսակներ դրեցին Ծիծեռնակաբերդի բարձունքին, Երեզնի թանգարանում, ծառ սկզբին, աղոթեցին անմեղ զոհերի հիշատակի համար: Մեցգերն այն աթոռն ասաց, որ հնչում է Իսրայելում Հոլոկոսթի՝ հրեաների ողջակիզման միլիոնավոր զոհերի

PHOTOLORE

հիշատակին: Գլխավոր ռաբբին դաժանորդ աղոթեց ասելու հրեաների փոխարեն հիշատակեց հայերին:

Իսրայելի հոգեւոր պատվիրակությունը 3 ծաղկեպսակ դրեց հուշահամալիրում, առաջինը անձամբ գլխավոր ռաբբին, մյուս երկուսը՝ Իսրայելի խորհրդարանի եւ Համալուրսիական հրեական կոնգրեսի անունից:

Տես էջ 3

Քոչարյանը ԼՂ հարցով լրագրողների հետ ավելի կոնկրետ կխոսի հունվարի վերջին

Հայաստանի նախագահը երեկ Սյուլվենիայի մայրաքաղաքում հայտարարել է, որ «իրական հնարավորություն է սեսնում դարաբարյան կարգավորման բանակցային գործընթացը դրական ուղղությամբ սեղաբարձելու համար»: Իր գործընկեր սյուլվեն Յանեզ Դոնովեկի հետ մամուլի առույթում, ըստ «Մեդիամաքսի», Ռոբերտ Զոչարյանն ասել է, որ գործընթացի ակտիվացում է ակնկալում դեկտեմբերի կեսին, երբ սարածաբան կայացելի Մինսկի խումբը: 2006 թ. հունվարին նախատեսվում է Հայաստանի եւ Ադրբեջանի նախագահների հանդիպում: «Կարծում եմ, որ հունվարի վերջին մենք կկարողանանք ավելի կոնկրետ խոսել լրագրողների հետ», ասել է Զոչարյանը:

Լյուբլյանայում Զոչարյանը նաեւ նշել է, որ Հայաստանը երբեք

հանդես չի եկել ԵՄ-ին Թուրիանի անդամակցությանը դեմ: «Մենք միայն ասել ենք, որ անդամակցության գործընթացը եւ ԵՄ-ի դաժանորդները ղեկավարվում են միասնական լինելու բոլոր թեկնածու երկրների համար, չլինելու որեւէ առանձին դաժանորդ, որում դաժանորդակցված են այս կամ այն երկրի ռազմավարական դիրքով, չափերով կամ բնակչության քանակով», ասել է Զոչարյանը, հավելելով, որ ԵՄ-ին անդամակցել ձգտող երկրները «ղեկավարվում են իրենց հարեւանների հետ եւ ճանաչվում իրենց դաժանության էջերը»:

Իր հերթին ԵՄ անդամ Սյուլվենիայի նախագահն ասել է, որ «Թուրիան ղեկավարվում է բացի Հայաստանի հետ սահմանն առանց որեւէ նախադաժանորդ»:

ARMENPRESS

Կարդացե՛ք մեր վաղվա համարում

«Ազգ» վաղվա համարում գեղեցիկ է հասույթները Հեռահամալիր լրագրողների «Ռեզիդենց» կենտրոնի դաժանորդ: Հավելվածակն 4 էջերում Հայաստանից, Վրաստանից եւ Ադրբեջանից մի խումբ լրագրողներ ու փորձագետներ կար-

ծիմներ են փոխանակում Հարավային Կովկասի սարածաբանում ռուսական ռազմականությանը հետազոտողներին: Այդ կարծիքները հնչել են «Կովկասի լրագրողների ցանցում» (www.Caucasusjournalists.net) կայքագծում:

ինտերնետային կոնֆերանսի ընթացքում:

Իսկ այսօրվա մեր համարում ծանոթացե՛ք մեկ էջանոց ներդրման՝ սահմանադրական բարեփոխումների հանրավեցի առաջ՝ «հանրային երջանկության» գաղափարի շուրջ:

ԱՄ նախագահը ելույթ ունեցավ նարնջագույն հեղափոխության արեւոյաճին

Երեկ Ազգային ժողովի նախագահ Արթուր Բաղդասարյանը հանդիպեց Ուկրաինայի նախագահ Վիկտոր Յուշչենկոյի հետ: Մեկուկես ժամ տեւած զրույցի ընթացքում կրճատվել են սարածաբանային, սնտեսական, մշակութային, միջոցառման համագործակցության արթուր հարցեր: Զույգը անստասելի վերջաբան է ունեցել: Ուկրաինայի նախագահն Արթուր Բաղդասարյանին ելույթ է հրավիրել Կիևի Ազատության հրապարակում կամ ինչ-որ կոչում են այնտեղ՝ Մայրաքաղաք: Կիևի կենտրոնական հրապարակը երեկ վառվում էր նարնջագույնի մեջ: 500-800 հազար մարդ սեղավորելու հնարավորությամբ Մայրաքաղաքի գրեթե բոլոր անկյուններում նարնջագույն փողկաղններով, թափանցակներով ու համազգեստներով մարդիկ էին:

«Ես ձեզ հրավիրում եմ որդես իսկական ժողովրդավարի», այսպես է քաջարեւել անստասելի առաջարկն Ուկրաինայի նախագահը: Ուկրաինացիները չեն թափանցում ժողովրդավարության սարածողի իրենց նոր դերակատարումը հետխորհրդային երկրներում եւ այդ մասին խոսում են նույնիսկ հոլանդացիները:

«Ազգի» հարցին, թե արդյո՞ք այդ ներթափանցումը չլինի է սեսնել Յուշ-

չենկոյի հրավերը, ԱՄ նախագահը դաժանորդացե՛ք. «Այդ հրավերն ինձ համար էլ մի ինչ զարմանալի է: Բայց եթե երկրի նախագահը հանդիման ընթացքում երեւ անգամ կրկնում է հրավերը, մերժելը կոռեկտ չեն համարում: Համաձայնե՛ք, որ այդ հրավերի մեջ նաեւ գնահատական կար: Համենայն դեպս, ես չեմ խորհում ժողովրդավարությունը սարածելուց եւ այդ արժեքները մեր երկրում արմատավորելուց»:

Ամենայն հավանականությամբ, նարնջագույն հանրապետական ԱՄ նախագահի ելույթն ամենաարթուր արձագանքների ու մեկնաբանությունների կարծանանա Հայաստանում: Եվ, անկասկած, նաեւ որոշակիորեն կփոխի ներաղափական միկրոկլիման:

Իսկ այսօր արդեն Ալբանիայի մայրաքաղաք ժամանած հայկական դաժանորդությունը կմասնակցի Սեւծովյան սնտեսական համագործակցության խորհրդարանական վեհաժողովի 26-րդ նստաբանի աշխատանքներին: Սեւծովյան սնտեսական համագործակցության խորհրդարանական վեհաժողովի նախագահությունը վեցամյա ժամկետով կհանձնվի Հայաստանին:

ՎԱՐՄԵՆ ԳՐԱԽՆՆԵՐՆԵՐ

Նա անկեղծորեն սիրում էր իր մայր հայրենիքը

Մոսկվայում դժբախտ դաժանորդի հետեւանով զոհվեց միջուկային ֆիզիկայի ամառաբնի հայտնի գիտնական, ասոմային էլեկտրականների Կառնաբան համառուսաստանյան գիտահետազոտական ինստիտուտի գլխավոր սեօրեն, ՌԴ ՊՊ թղթակից անդամ, սեյսմիկական գիտությունների դոկտոր, Պրոֆեսոր Արմեն Արսավազդի Արադյանը: Նրա հետ զոհվեց նաեւ կինը՝ Լիլի Պարույրի Արադյանը, որը նույնպես աշխատում էր նույն բնագավառում:

Պրոֆ. Արադյանը ծնվել է Սեւծովյան կենտրոնում: Ավարտելով Երեւանի Չերժինսկու անվան միջնակարգ դպրոցը, ուսումը շարունակել է Մոսկվայի ինժեներաֆիզիկական ինստիտուտում: Հետագա նրա ողջ գիտական-աշխատանքային գործունեությունը կառված է եղել ասոմային էլեկտրականի հետ:

Պրոֆ. Արադյանն անկեղծորեն սիրում էր իր հայրենիքը: Հայաստանի անկախությունից հետո սկզբունքորեն հանդես էր գալիս Սեւծովյան ասոմայականի վերագործարկման օգտին եւ իսկալական ավանդները այդ աշխատանքներում գիտական թե գործնական: Տակում էր, որ չհաջողվեց գործարկել նաեւ

մյուս բոլորը: Ակտիվորեն համագործակցում էր հանրապետության դեկլարացիայի հետ: Մոսկվայի հայկական թերթերից մեկում ունեցած իր, ավանդ, վերջին հարցազրույցում նա այսպես է ներկայացրել իր հետեւողական դիրքառումը սվալ խնդրի կցամամբ:

«Շատ եմ ուզում, որ Հայաստանում բոլոր մակարդակներում հասկանան, թե որքան անհրաժեշտ է ասոմային էլեկտրական մեր մայր հայրենիքին: Հայաստանում չկա նավթ, գազ, ածուխ, հաղորդակցության առումով նա մեկուսացված է: Եվ այս դաժանորդում մյուս էլեկտրատեղակայումներն հումք հասցնելը վառելիքով անչափ դժվար է: Օրինակ, ասոմային էլեկտրականը վառելիքով լիցավորվում է արեւական մեկ անգամ: Ընդսմին վառելիք կարելի է հասցնել օդով: Խոսակցությունների ժամանակ ես ամեն կերպ խոսափում եմ ֆաղափարությունից: Բայց ավելորդ չեմ համարում ասել, որ ԱՄԿ-ի առկայությունը երկրին օտար է որոշակի (թե կուզե՛ք, «միջուկային սերույթան») կարգավիճակ», ընդգծել է Ա. Արադյանը:

Պրոֆեսոր Արմեն եւ Լիլի Արադյանների ողբերգական մահվան կառնակցությամբ «Ազգ»-ի խմբագրությունը խորաթուխ վեհակցում է Մոսկվայում թերթի հասույթ թղթակից Ռուբեն Հայրապետյանին եւ Լիլիին:

Ժակլին Տարությունյան դաշնակախարուհին

ՏՏ նախագահին են դիմում թափարկյալ գործիչները

Մեծագույն նախագահ Չեզ ենք դիմում ծայրագույն մտահոգությամբ, որ այսօր Հայաստանում, թափարկյալ հասարակական նշանակությամբ զուգահեռ, չափազանց արժեքավոր է նրանում ստեղծագործող մասնագետների, մասնավորապես դերասանների աշխատանքը:

Մենք գիտակցում ենք ձեր հաստատված կարողությունն այն կարևոր դերը, որ նա կատարեց թափարկյալ վերանորոգման կամ, ավելի ճիշտ կլինի ասել, վերակառուցման («Լինսի» հիմնադրամ) եւ մի քանի միջազգային փառատների կազմակերպման գործում («Արմ-նոն», «Հայֆես» եւ այլն):

Սակայն միեւնույն ժամանակ չենք կարող այն փակել այն հսկայական, մասշտաբային եւ օր-օրի ահազանցող խնդրի վրա, որ այսօր ծառայել է թափարկյալ ողնաշարը կազմող դերասանի մասնագիտության առջև: Դերասանի աշխատանքն առ այսօր մնում է չզննահավանք: Անհարժառ ենք զգում նույնիսկ խոստովանել, որ Ալ. Սոբոլևիչի անվան օմեդայի եւ բալետի ազգային թատրոնի, Գ. Սունդուկյանի անվան ազգային ակադեմիական թատրոնի եւ առհասարակ թատրոնների առաջատար դերասանների մասնական միջոց աշխատավարձը կազմում է 30 հազար դրամ, իսկ մյուսներինը՝ 15-20 հազար դրամ:

Թատրոններում ստեղծագործական նվիրումի եւ նյութական վա-

ճատրության անհամադասարանությունը մեր երկրում հասնում է վստահավոր չափերի:

Բազում աղանդավոր կարեր հաճախ լինում են թափարկյալ աստվածը՝ անգամ նվազագույն նյութական ապահովություն երաժշտական աշխատանքի հույսով: Նրանք գիտակցում են, որ նույնիսկ փայլուն ստեղծագործական հաջողությունների դեպքում դասադասված են չափարկյալ:

Անկախության 15 տարիներին Հայաստանի իշխանությունները ըստ էության չեն արել ոչինչ՝ թափարկյալ գործի վերակազմակերպման ուղղությամբ: Չկա օրենք թատրոնի մասին, չկան համադասարանական ֆունդեր՝ հեռավորակալ եւ հեռանկարային ծրագրեր ու մտահոգումներն իրականացնելու համար, չկա օրենք հովանավորչության մասին: Նշենք նաեւ, որ թատրոնները թափարկյալ են չափարկյալ լինում ավելացած արժեքի հարկից:

Երիտասարդական փորձարարական թատրոնի եւ մշտափայլ թատրոնի ճակատագիրը բավական է՝ թափարկյալ կազմելու արդի հայ թատրոնների անդամակցության վիճակի մասին:

Համադասարանական թափարկյալ կազմակերպությունները, թվում է, չեն էլ մտահոգված այն իրողությամբ, որ վերջին տարիներին չի բացվել որեւէ նոր թատրոն եւ մեր նախորդների մեծ ձեռքբերումը՝ «Խաղաղամեթոդային թատրոնը», դա-

տարարված է չգոյություն:

Այդուհանդերձ, թատրոնը փորձում է արդարացնել հասարակության ստատիստիկաները՝ հնարավորինս անստեղծ իր գոյությունը բարդացնող հանգամանքները: Հասարակությունն էլ իր հերթին լիարժեք է դասաստանառու զգա իրեն թատրոնի վիճակի համար: Եթե մենք այսօր մտահոգված ենք մեր երկրի առաջատար, ապա լիարժեք է հսկայական թատրոնի դերը եւ կարեւորությունը ասիականը՝ ֆաղափարկյալ հասարակություն ստեղծելու գործում: Դժվար է թափարկյալ ամուր, կայացած թատրոնում, որտեղ հոգեւոր ոլորտի մարդն ապրում է իրեն անտղղակիորեն դասադասված խղճով եւ ոչ վայելուչ կյանքով:

Մենք Հայաստանի թատրոնների ղեկավարներ, զսնում ենք, որ վաղուց ժամանակն է հիմնավորապես զբաղվելու «թատրոնափոփոխում» խնդրով ու հայտնում ենք մեր դասադասարանությունը՝ ակտիվորեն մասնակցելու բոլոր այն միջոցառումներին, որոնք կնոյապես մեր հասարակական կառույցի մեջ թատրոնի զարգացման վերազննմանը եւ նրա վարկի բարձրացմանը:

Համոզված ենք, որ անմիջապես նորից մեր միջամտությունը, դարձնում նախագահ, կարող է սկիզբ դնել այդ հույժ կարեւոր գործընթացի:

Նազանուհի Մանուկյանի թափարկյալ եւ մեթոդային հայտնի գործիչների 21 ստորագրություն

«Երբ նվազում են, վերանում են աշխարհից, ասում է դաճակալաբարուհին, այն կարծես հարբեցնում է Իգ, ինչպես նկատել է Սոցարը»:

Հալեթում մայրերի օրվա տոնին մայրերին հավկիթներ են բաժանել, որոնք հարմար են մրցել, թե այդ հավկիթների վրա ֆանի անուն թիֆ գրեն. ամենաբարձր գրողը զանգում էր մրցանակը: Իրեն սված հավկիթի վրա ժակլին Տարությունյանը նոսա է գծել եւ իր մոր սիրած երգը նոսագրել:

Ժակլին Տարությունյանը լավ մայր է երկու տղա, երկու աղջիկ է դարձրել աշխարհին: Մեծը Դինա Տարությունյանն է, որը երաժշտական կրթություն է ստացել եւ բնակվում է Միլանում, անուն հանած երգչուհի է՝ կոլորատուրային սոպրանո ծայրուկ:

Ժակլին Տարությունյանը վերջերս երկու համերգ է սվել նաեւ ԱՄՆ-ում, «մարդասիրական իմաստով, հոգեկան զոհացում դասանելով ամերիկացի յոթ-ութ հարյուր հազար ունկնդիրներին, նաեւ բացառաբար մասնավոր նվազեցումներն մրցելու համար է հաշմանդամներին, գրավելով անոնց սիրտն ու հոգիները, որոնք արցունքով աչքերով հետեւած են այս եզակի համերգին»:

Ամերիկյան ժակլինը չի հավանել:

Հալեթում ուրիշ է. հայկականությունը մարտնչում է սոցիալ ջարդի դեմ, եւ ինչպես թերթի մեկնաբանն է գրում «ժակլին Տարությունյանի համերգի մասին»՝ «...Հիշողության մեջ բարձր են կարծնան ֆոլգր մեղեդիները, մինչ այդ դասական մեծերու ազգային հոյակապություններն իրենց արժեքները կհամարի թայֆարի... մնալու եւ գոյատևելու համար, ուր սփյուռփայլ թայմաններու մեջ հոսանքն է վեր թիարող արվեստագետներ կուրծք աշխատող համախառն հայացման փոքրիկն հեռ փչող ազգավանա փամիններուն ու դժվարության... կը ջանան վառ թափել բարին, գեղեցիկը, ազնիվը, ավելի ու ավելի գեղեցկացնելու համար գաղութահայ մեթոդային կյանքը...»

Պատիվ իրենք: ԱՄՆԻ ՍՏԵՔՍՏՆ, ԱՐՄԵՆԻԱՆ ԲՈՒՄԵՆԻՅԱՆ ԲՈՒՄԵՆԻՅԱՆ «Ազգի» համար

Բանաստեղծներու շնորհակալական ներկայացում

20-րդ դարի երկու բանաստեղծների՝ Վահան Տերյանի եւ Սիլվա Կառուսիկյանի սիրային լուսնային հայ երիտասարդությանն արթնցնող իրազեայի թատրոնում ունի: Արդեն մեկ դար է, ինչ Տերյանի սիրային լուսնային արթնցում է հայ երիտասարդությանը, դարձնում սիրային իրազեայի լուսնային: Այդուհանդերձ անմոռանալի լուսնային է դարձել նաեւ ամենայն հայոց բանաստեղծուհի Սիլվա Կառուսիկյանի սիրային լուսնային: Այնպես որ նույն դարում աղբյուր երկու մեծությունները, իրար չհամաչափելով, առնչվեցին իրենց սիրային լուսնային միջոցով, ճանաչվեցին, կապվեցին ու հավերժացան հայ երիտասարդների սրտերում՝ թափարկյալ անմոռանալի լուսնային արթնցներ:

Կոմպոզիտոր Վլադիմիր Բայանի երկար տարիների մտահոգումը իրականացվեց: Ավարտվեց եւ բեմադրվեց կոմպոզիտորի «Սիրո անհուն առեղծվածը» մեկ գործողությամբ երաժշտական ֆանտազիան՝ հիմնված Վ. Տերյանի եւ Ս. Կառուսիկյանի ստեղծագործությունների վրա: Ներկայացումը բեմադրվել է Գ. Պարոնյանի անվան երաժշտական կոմերսիայի թեատրոնում: Բեմադրության հեղինակն է թատրոնի գեղարվեստական ղեկավար, ժողովրդական արտիստ Երվանդ Ղազանչյանը: Արդի թայմաններում թատրոնի յուրաքանչյուր նոր բեմադրություն ոչ միայն ուրախացնում է թատրոնի ստեղծագործական կոլեկտիվին ու հանդիսատեսին, այլեւ հարստացնում երաժշտական բեմադրությունների խաղաղամեթոդային ու դասնությունը: Այս բեմադրության հիմնում թատրոնի ավանդական խնդիրներ դրված չեն: Երաժշտականացված լուսնային ձեռագրված այս ներկայացումը թատրոն է սիրող սրտերի հոգու ներքին զգացմունքների մասին, ներկայացնում

նրանց դառնագին թատրոնությունը: Սկսվում է ներկայացումը, հնչում է Վլ. Բայանի «Սերս գաղտնի թող մնա» հանրահայտ երգի մեղեդին: Թատրոնի բալետային խմբի թատրոնի թափարկյալ, բազմազան արտադրություն, դարձնում է իրենց արտադրությունը ներկայացնում են սարքեր կերպարներ: Հանկարծ իրենք է լուսնային: Բեն են մնում Պոնտ Ս. Կարապետյանը եւ Մուսա Ս. Հայրապետյանը՝ ներկայացնելով Վ. Տերյանի «Տիրություն» բանաստեղծությունը:

Սահուն խալեթով անուշամբ, որոնք նման մութի թեւ/Սի սվել անցավ ծաղիկ ու կանաչ մեղմիկ շոյելով.../Իրիկնաժամին, քիթերն օրորող հովի թեւ թեթեւ/Սի ուրու անցավ, մի գունաս աղջիկ ծերակ շոյելով...»

Ահա թե ինչպիսի թափարկյալ, ներկայացում ու մեծություն, ազնվության բարի կամով է համակված հանդիսատեսը: Լինել լիարժեք մարդ եւ չիփանալ ամոթի հրեհով, չզգալ աճան մայրամուտը, թե ինչպես է մեծնող արեգակը իրար զգվածով վառում լեռների կատարները, չես կարող զգալ մեծ լուսնային լուսնային վայելքը:

Երկու բանաստեղծների խոսքերով Վ. Բայանի երաժշտությամբ գրված երգերը հնչում են երգչուհի Բ. Բարխուդարյանի համերգի ձայնի շնորհիվ: Այստեղ լուսնային ձայնով է երաժշտությունը եւ դառնում կերպար:

Վ. Տերյանի եւ Ս. Կառուսիկյանի սիրո ճանփանքը լի են եղել փորձություններով, ուրախ ու ինքնուրույնությամբ, դասնություններով: Բենում սերը մտնում է ու ջինջ, սերը կրակ է, սերը դավաճանություն է, երազանք ու հուսահատություն: Պարոնյանը, որոնք խորհրդանշան են Սեր (Ի. Թադեւսյան, Ա. Հակոբյան, Ա. Ասլանյան), ճակատագիր (Ն. Հովհաննիսյան), Հույս (Ա. Շահինյան), Հավատ (Դ. Խա-

չարյան), Դավաճանություն (Լ. Խաչատրյան), Հուսահատություն (Եվ. Հակոբյան), Երազանք (Ա. Հարությունյան), կերպարներով մարդկային սիրո երազանքներով, բենում դարձել են անհասկանալի սիրո անբաժան կերպարներ: Եվ նրանց բենական ողջ բանաստեղծությունները են երկու բանաստեղծների լուսնային հիմնով վրա գրված երաժշտությամբ: Ներկայացման ընթացքում որոշ աղբյուր հնչում է մեծ բանաստեղծուհու ձայնը: Ունկնդիրը ընդունում է ծափողջույններով:

Կոմպոզիտոր Վլ. Բայանի համար երկու մեծ բանաստեղծների ընտրությունը երբեք թատարակալություն չի եղել: Նրանց հեռավորակալ ու լուսնային լուսնայինությունը դարձել է հայ կոմպոզիտորների երաժշտական բենամարտը: Եվ այնտեղից են օգտվել մի ֆանի ասանյալ կոմպոզիտորներ: Բեմադրության մեջ երկու բանաստեղծների խոսքերը հնչում են միախառնված բանաստեղծական մի ամբողջության մեջ:

Երվանդ Ղազանչյանի բեմադրությամբ երաժշտական այս ներկայացումը նոր ու հեռավորակալ մեկնաբանությամբ հնչեց թատրոնի բենից:

Ուսագրավ էին բալետային Ի. Կոստանյանի, թայմային վասուկավոր նկարիչ Գ. Սահինյանի նկարչական մեկնաբանությունները: Թատրոնական արվեստում կա մի ճեմարիտ սկզբունք: Ներկայացումը լիարժեք է գոհացնի հանդիսատեսի թափարկյալ: Այն լիարժեք է լինի մեծ հավատի ու մեծ շնորհակալության ուր, ճեմարիտ օրմանիկային, մարդկային վսեմ զարգացման եւ հույզերի օջախ:

Թատրոնների ջերմ ընդունությունը հաստատեց այդ սկզբունքը:

ՈՐՈՇԵՐ ՂԱԶԱՆՉՅԱՆ

